

1 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

† ΔΕΥΤΕΡΑ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

«ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ»

Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος (†166). Πύρρου ἐπισκόπου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η

μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο

μα τι Κυ υ ρι ου

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

ο παν σο ο φης τας α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κχ με νην σα γη νε ευ σας ^Δ₉ φι λαν
 θρω πε ε δο ^ξ_α σοι ^(ἐκ γ')_δ
 τὸ τέλος: ^Δ₉ φι λαν θρω πε ε δο ^ξ_α σοι οι οι οι ^{δ_δ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος ^Δ_δ Δι ^ο

^{Πα}
Τ ην με θε ορ τον πι στοι ^Δ₉ και τε λευ ται αν ε
^{Πα}
 ορ την ^Δ₉ ε ορ τα σω μεν φαι δρωσ ^Δ₉ αυ τη ε στι
^{Πα}
 Πε ντη κο στη ^Δ₉ ε πα γγε λι ας συμ πλη ρω σις και
 προ θε σμι ι ας ^Π εν ταυ τη γαρ το πυρ ^υ
^Δ₉ του Πα ρα κλη η τς ευ θυς ^Δ₉ κα τε βη ε πι γης ^υ
^Δ₉ ω σπερ εν ει ει δει γλωσ σων ^Δ₉ και Μα θη τας ε φω τι
^{Πα}
 ι σε ^Δ₉ και τς τς ς ρα νο μυ στας α νε δει ει ξε ^Π
^Δ₉ το φω ως ε πε ε ε στη ^Δ₉ του Πα α ρα κλη η
^{Πα}
 η τς ^Δ₉ και τον κο σμον ε φω ω τι σε ^Δ₉

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ἡ ^{Πα} τὸ Πνευ μα τος πη γη ^{Δι} ε πι δη μὲ σα
τοῖς εν γη ^{Πα} εἰς πυρ φο ρῶς πο τα μὲς ^{Δι} με ρι ζο
με νη νο η τως ^{Πα} τῶς Α πο στο λῶς ε δρο σι ζε φω
τα γω γῶ 8 σα ^{Πα} και γε γονεν αυ τοῖς ^{Δι} νε
φορ δρο σω ω δεσ το πυρ ^{Πα} φω τι ζῶ σα αυ τῶς ^{Δι} και
υ ε τι ι ζῶ σα φλοξ ^{Πα} δι ων η μεις ε λα βομεν την
χα α α ριν ^{Δι} δι α πυ ρος τε και υ δα α τος ^Π
το φω ως ε πε ε ε στη ^{Δι} του Πα α ρα κλη η
η τῶ ^{Πα} και τον κο σμον ε φω ω τι σε ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χῡμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). [Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/ή καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/στ'.]

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'

Ἦχος ϞϞ Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα
σιν ο συν τρι βων πο λε ε μ8ς εν υ ψη λω βρα
χι ο νι α σωμεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται
(δίς)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι 22

Ε ρ γω ως πα α λαι τοις μα θη ται αις ε πη γγει ει

λω 22 το πα ρα κλη τον Πνε ευ μα ε ξα πο στει ει λας

Χρι στε ε λαμ ψας τω κο σμω φως φι λα αν θρω ω

πε 22

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι 22

Ν ο μω το πα α λαι προ κη ρυ χθε εν και Προ

φη η ταις 22 ε πλη ρω θη τς θει ς Πνε ευ μα τος

ση με ρον 22 πα σι γαρ πι ςοις χα ρις εκ κε ε χυ υ

ται 22

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὐ ἢ Ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ἑρωελεγείων·
Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
Ἐκ Γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αὔλου.
Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὕμνοπόλοις.
Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρχλᾶ.

Ἦχος Βου 22

Θ ει ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω

ε ρ ρη το ρευ σε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον 22

ι λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο
ου ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
γνω σιν γε ραι αι ρων εν θε ε οιστοις ασ μα σιν (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Ε φη το σε πτο ον και σε βα α σμι ον στο ο
μα νο σφι σμος υ μιν ου γε νη η σε ται φι ι λους
ε γω γαρ εις πα τρω ω ον υ ψι στον θρο ο
νον συ νε δρι α α ζων εκ χε ω τδ Πνευ μα τος λαμ
ψαι πο θδ σι την χα α ρι ν την αφ θονον

Κ αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο ρος βε βη κω ως α τρε κε ε στα τος Λο ο
γος γα λη νο μορφον εκ τε λει ει την καρ δι ι αν
ερ γον γαρ εκ πε ρα α νας ευ φρα νε φι ι λδς

πνο η βι αι αι α και πυ ρος γλω ττη μα σι νει
μας το ΠνευμαΧρι στο ος ως υ πε σχετο

ὥδῃ γ'

Ἦχος Γα ϕ

Την εξ υ ψας δυ ναμιντοις μα θη ταις Χρι σε
ως αν εν δυ υ σησθε ε ε φης κα θι σα τε εν
Ι ε ρσ σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα ρα κλη
τον α αλ λον Πνευμα το ε μον τε και Πα τρος α
πο στε λω εν ω στερε ω θη η σε ε σθε

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Η τσ θει σ Πνευματος ε πι δη μη η σα σα
δυ ναμεις την με ρι σθεισαν πα λαι φω νην
κως ο μο νο η σα αντων εις μι αν αρ μο νι ι αν
θει ως συ νη η ψε γνω σιν συ νε τι ζσ σα
πι στως της Τρι α αδος εν η ε στε ρε ω ω θη η
μεν

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και Θε ον των γνω σε ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α ληπτος ε στιν η θε αρ χι κω τα α τη

ρητ ρας γαρ ε ξε φη νε τς α γραμ μα α τς α λισ σο

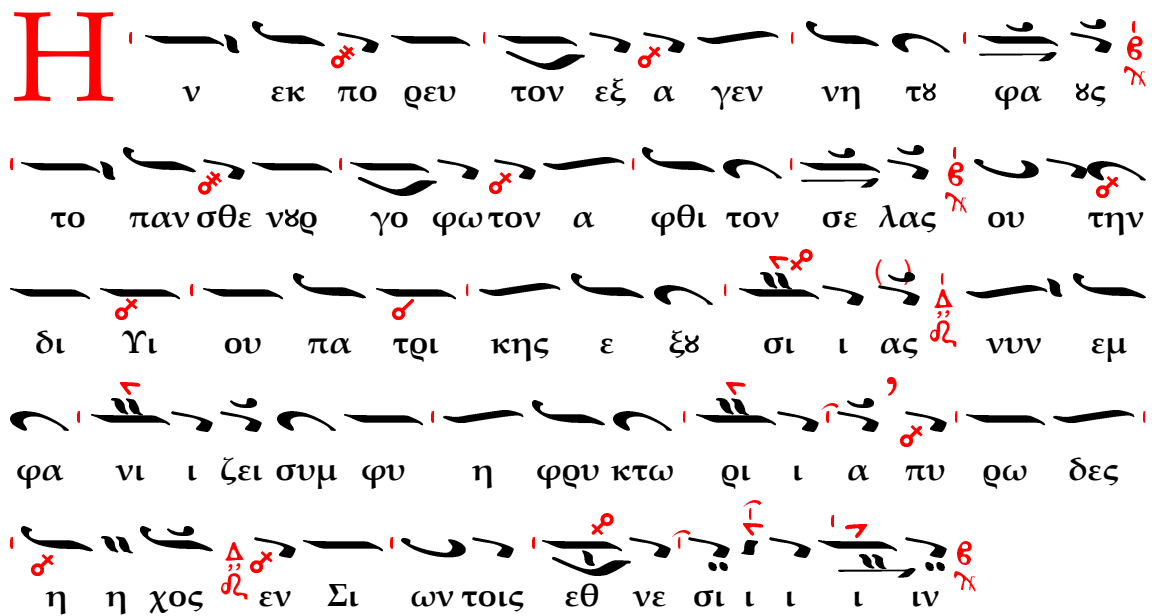
φι στας συ στο μι ζον τας λο ο γω και της βα

θει ει ας νυκ τος ε ξαι ρθ με ε νης λα ρς α

πει ει ρς α στρα πη τς Πνευματος

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους εἶδει πυρός, τοῦ θάμβους ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα· ἐν γὰρ γλώσσαις λαλούντων, πυρίναις Φιλάνθρωπε, τὴν ἰδίαν ἔκαστος, διάλεξιν ἤκουον· ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου. (δίς)

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν * τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα

συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰούνιος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε' καὶ ἡ νύξ ὥρας θ'.

Τῇ Α' τοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου. (†166)

Στίχ. Ἰουστίνον κώνειον ἤρεν ἐκ βίου,
Ὡς εἶθε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.

Πρώτη Ἰουνίου Ἰουστίνε ἐλλεβορίζη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰούστου, Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἰέρακος, Παίωνος, καὶ Βαλλεριανοῦ.

Εἰς τὸν Ἰοῦστον καὶ Ἰουστίνον.

Στίχ. Οὐπω τεμεῖν Ἰοῦστον ἔφθη τὸ ξίφος,
Καὶ τὴν κεφαλὴν ἦν κλίνων Ἰουστίνος.

Εἰς τὸν Χαρίτωνα καὶ Χαριτώ.

Θεῖος Χαρίτων καὶ Χαριτὼ παρθένος,
Τμηθέντες εὐμοιροῦσι θείων χαρίτων.

Εἰς τὸν Εὐέλπιστον.

Εὐελπὶς Εὐέλπιστός ἐστιν εἰκότως,
Ὡς κληρὸν ἔξει τὸν Θεὸν τμηθεὶς κάραν.

Εἰς τὸν Ἰέρακα.

Ὅρμα᾽ πρὸς ἄθλους Ἰέραξ ὡς ἰέραξ,
Τμηθεὶς δὲ θηρᾷ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Παίονα.

Παίων ὁ Παίων δυσσεβῇ πίστιν λόγοις,
Χειρὶ ξιφῆρει παίεται κατ' αὐχένος.

Εἰς τὸν Βαλλεριανόν.

Δείξεις τι καὶ σὺ τῷ Θεῷ τμηθὲν μέλος,
Μελῶν τὸ κρεῖττον, Βαλλεριανέ, κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεσπεσίου. (†222)

Στίχ. Τῷ ὄντι θεσπέσιος ἐκ τῶνπραγμάτων,
Μάρτυς δέδειξαι, Θεσπέσιε, τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φίρμου τοῦ μάρτυρος. (†299)

Στίχ. Πολλὰς ὁ Φίρμος ὑπομείνας βασάνους,
Πολλὰς καὶ εὗρεν ἀνταμείψεις ἐν πόλῳ.

Διήγησις ὠφέλιμος γεωργοῦ τινος Μετρίου ὀνομαζομένου.

Στίχ. Βίος Μετρίου πᾶσι τοῖς χριστωνύμοις,
Στήλη πρόκειται ἀρετῶν τε καὶ πίναξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς καὶ ἐπίσκοπος Πύρρος ὁ Παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐστησε Πύρρος πύργον ἀγνείας μέγαν,
Δι' οὗ θεωρεῖ τὸν Θεόν, χοῦς θεὸς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Νέων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐρυθρὸν ἡμῖν ἡ Γραφὴ πόντον λέγει,

Καὶ γῆν ἐρυθρὰν ἐκτελεῖ τμηθεὶς Νέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ τοῦ ἀναργύρου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1095)

Στίχ. Ὁ Ἀγαπητὸς τὸν ἄργυρον μισήσας,

Τὸν ὑπέρχουσιν Χριστὸν πλουτεῖ νῦν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ἐν Γλουσίτσα. (†1437)

Στίχ. Πολλῶν ταλάντων Διονύσιος χρήστης,

Πολλῶν στεφάνων ἐκ Χριστοῦ ἀπολαύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὁσιομαρτύρων Σχίου τοῦ νέου, Δαβίδ, Γαβριὴλ καὶ Παύλου, τῶν ἐν τῇ Μονῇ Δαβίδ-Γκαρέτζι τῆς Γεωργίας φονευθέντων ὑπὸ μωαμεθανῶν ληστῶν. (~†1696-1700)

Στίχ. Ἡ σεπτὴ τετράς τῶν Ὀσιομαρτύρων,

Μονῆς Γκαρέτζι ὠφθησαν θεῖον κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ὀνουφρίου, ἀρχιεπισκόπου Κούρσκ καὶ Ὁμπογιάνσκ. (†1938)

Στίχ. Φρίττων ὁ σατὰν Ὀνουφρίου τοὺς ἄθλους,

Φρίττει νῦν χάριν, ἣν Ὀνούφριος ἔχει.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ πανάγιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ παντοδύναμον ἐορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ ὁμότιμον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Στίχ. Πᾶσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα Κυρίου,

Δι' οὗ πονηρῶν πνευμάτων φροῦδα θράση.

Τῇ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

Ἦχος Βου

ὥδ' ἁ'

ει ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ γλωσ σος γνο

φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω
φω

ι λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο

ου ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος

γνω σιν γε ραι αι ρων εν θε ε οιστοις ασ μα σιν

ὥδῃ γ'

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και Θε ον των γνω σε ων

ὥδῃ δ'

Α να ξ α να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος

Λο γος προελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε

νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της α δσ σι δο ξα τω

κρα τει σθ Κυ ρι ε

ὥδῃ ε'

Λ υ τη η ρι ον κα θα ρ σιν αμ πλα κη μα α

των πυρι ιπνοον δε ξασθε Πνευμα τος δο ο σον
 ω τε εκ να φω το μορφα της Εκ κλη σι ι ας
 νυν εκ Σι ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος
 η γλω σσο πυρ σο μορφος Πνευμα τος χα α ρις

ὠδὴ 5'

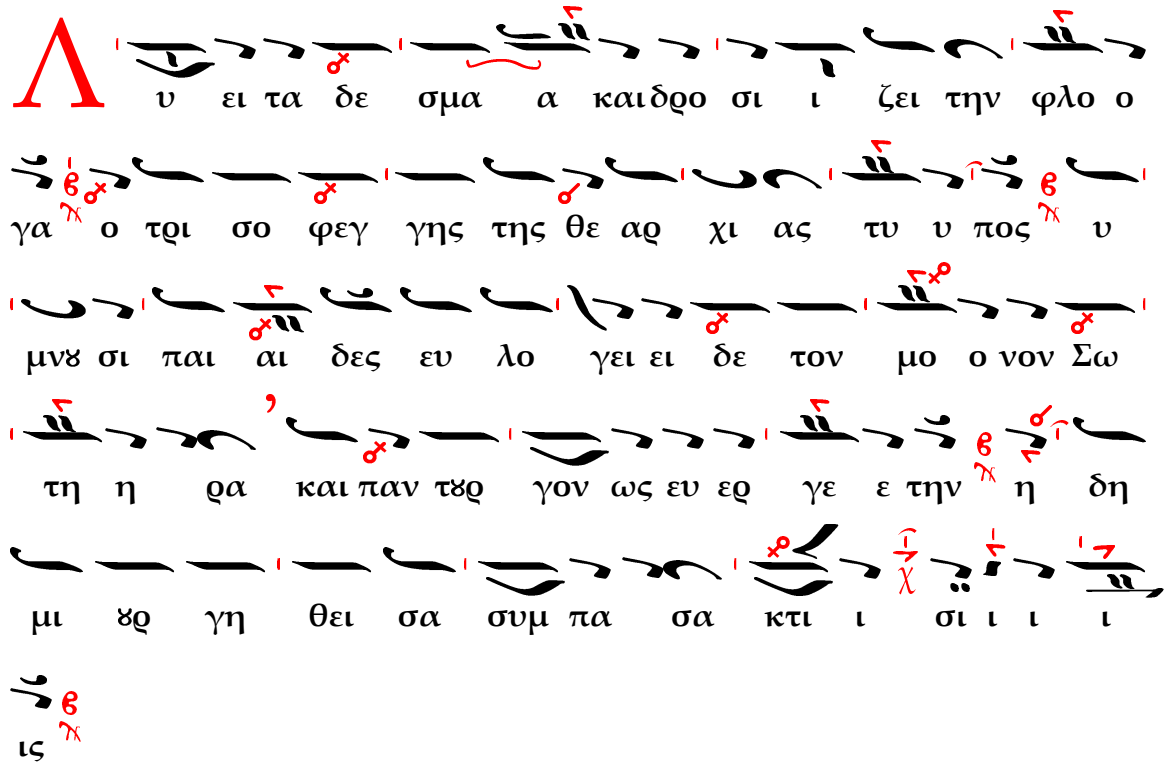
Ι λα σμος η μιν Χρι στε καισω τη ρι ι α ο Δε
 σπο της ε λαμψας εκ της Παρ θε ε νθ ιν ως προ
 φη την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω
 να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον
 Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα

ὠδὴ 5'

Σ υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος
 σε βειντοχου σο τευκτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα
 ρα κλη τδ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α
 α ζει τδ βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης
 α ναρχος ευ λο γη τος ει

ὥδῃ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

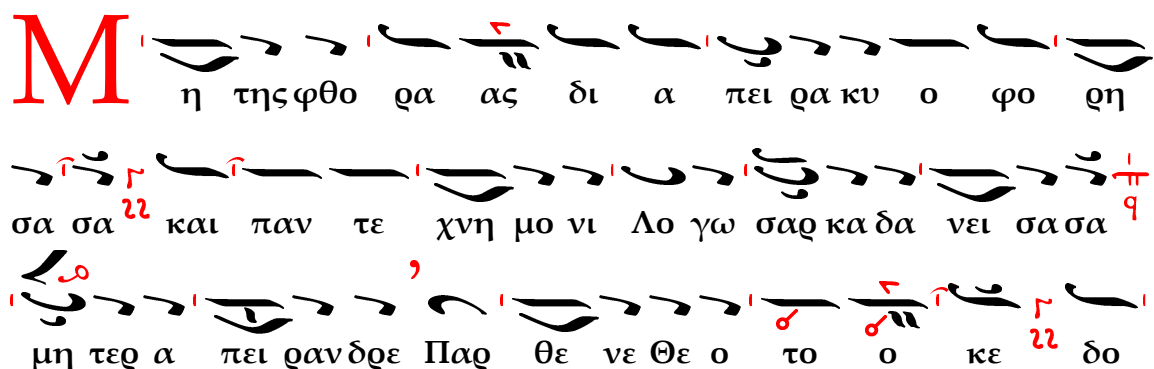
Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδῃς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ΄ ὥδῃ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α΄ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β΄ μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλητοῦ, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου».

ὥδῃ θ΄

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

χει ον τῷ α στε κτῷ χω ρι ον τῷ α πει ρῶπλα
ῥῶ γῶ σῶ σε με γα λυ υ νο ο μεν (δίσ) 22

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι 22

Ε πι πα φλα α ζον τος πα λαι πυ ρι νῶ αρ μα
τος 22 ο ζη λω της και πυ ρι νῶς χαι ρων ο χῶ με νος 9
τη ην νυν εκ λα μ ψα σαν ε πι π νοι αν ε δη η λῶ
22 ε ξ υ ψῶς Α πο στο λοις υ φ ης κα τα λα μ φθεν
τες την Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν 22

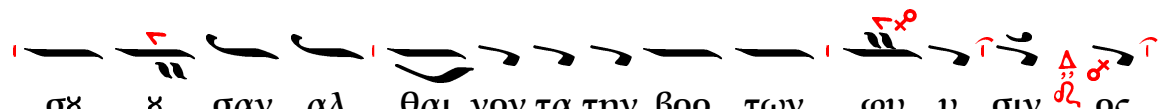
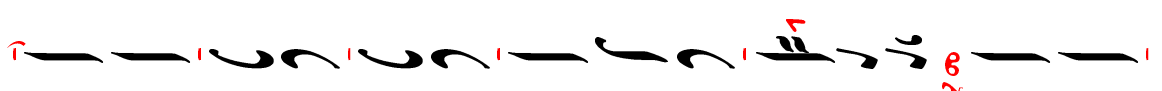
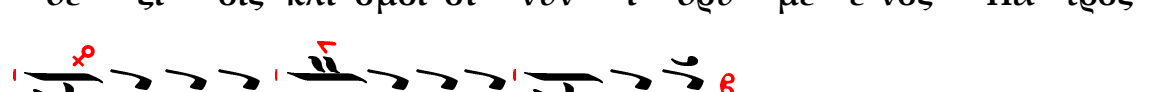
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι 22

Ν ο μῶτων φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η
κῶ ε το 22 των μα θη των της μι ας γαρ φω νης α πη
χῶ με νης Πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λῶς ε νη
χῶ ῥν το λα οι φυ λαι και γλωσσαι τα θει α
με γα λει α της Τρι α δος γνω σιν μυ ῶ ῶ με ε
νοι 22

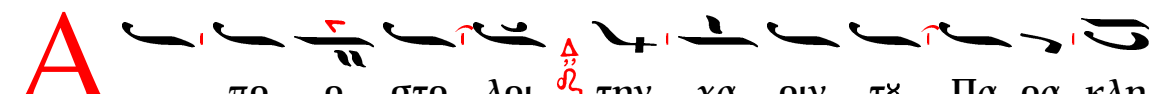
A πο ο στο λοι την χα ριν τς Πα ρα κλη
 τς λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
 λα λς εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δς
X αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε
 ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη
 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι
 λι γγι α δε νς α πας σς τον το ο κοννο ειν ο
 θενσεσυμ φωνωςδο ξα ζομεν (δίζς)

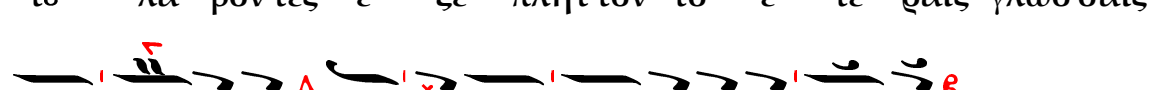
Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

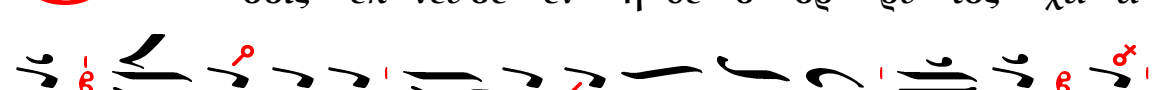
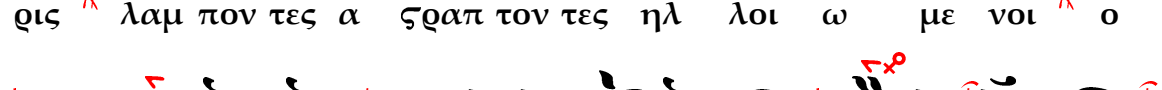
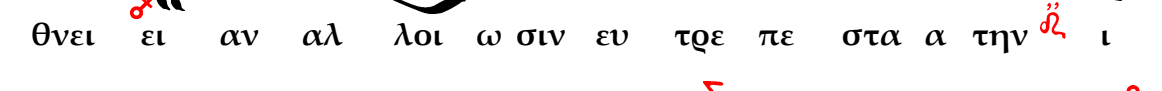
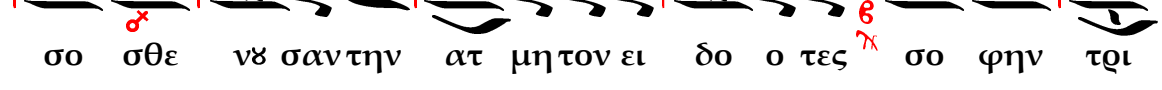
A πο ο στο λοι την χα ριν τς Πα ρα κλη
 τς λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
 λα λς εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δς
Υ δειν ε οι κε ε τηνφυ σι ι ζω ον Κο ο
 ρην μο νη γαρ εν δι νη σι και κρυ φει Λο ο γον νο

 σὺ ὅσαν ἀλθαί νοντάτην βροτῶν φυῦσιν ὁ

 δεξιῶν κλισίῶν νῦν ἰδὼν μεένος Πατρός

 πεπομφετὴν χαρίν τε Πνεύματος

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

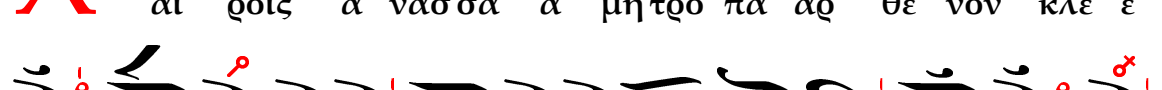

 Ἀποστόλοι τὴν χάριν τε Παράκλη

 τε λαβόντες ἐξεπληττοντο ἐτεταῖς γλώσσαις

 λαλῶντες καθὼς το Πνεύμα ἐδίδω

 σοῖς ἐπνεύσε ἐν ἡθεοορῶτος χάα

 ρις λαμπόντες ἀσραπτόντες ἡγλοίωμένοι

 θνείαν ἀλλοίωσιν εὐτρεπέστατα τὴν

 σοσθε νῶσαν τὴν ἀτμήτον εἰδοότες σοφὴν τρι

 φεγγὸν σιάνδοξα ζομεν

Καταβασία.

Ὠδὴ θ'. Ἰαμβική.

 αἰροῖς ἀνασσα ἀμητροπαρθε νον κλεε

 ὁσ ἀπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στομαρῇ

τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι
 λι γγι α δε νϑς α πας σθ τον το ο κοννο ειν ο
 θενσεσυμ φωνωςδο ξα ζο με ε ε ε εν

καὶ ἀργῶς

X αι αι ροις α να α σσα μη η η τρο ο
 παρ θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε ος α παν
 γα αρ ε ευ δι ι νη η η το ον ε ε ευ λα α α λο
 ον στο ο ο μα ρη τρε ε ευ ον ϑ ϑ ϑ σθε νει ει
 σε ε με ελ πειν α α ξι ι ι ω ως ι λιγ
 γι α α δε ε ε νϑς α α πας σθ το ο ον
 το ο ο ο ο κο ον νο ο ο ειν ο ο θε εν
 σε συμ φω ω ω νως δο ξα α ζο ο με ε ε ε
 εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Γα ρ

T ο Πα α να γι ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α α α α α το προ ἰ ον εκ τς Πα

τρος και δι Γι ου εν δη μη η η η η σα

α α α α α αν τοις α γραμ μα τοις Μα θη

ταις τς σε Θε ον ε ε πι γνο ον τας σω ω

σον α α γι α α α σον πα α α αν τας

(δίζ)

Φ ως ο Πα τηρ φως ο Λο ο ο ο ο γο

ο ο ο ο ο ος φως και το ο Α γι ι

ι ον Πνε ε ε ευ μα ο περ εν γλωσ σαις πυ

ρι ι ι ι ι ναι αι αι αι αι αι αις τοι οις

Α πο ο στο λοι οι οις ε πε ε ε εμ φθη

και δι αυ τς πα ας ο κο ο σμος φω τα γω

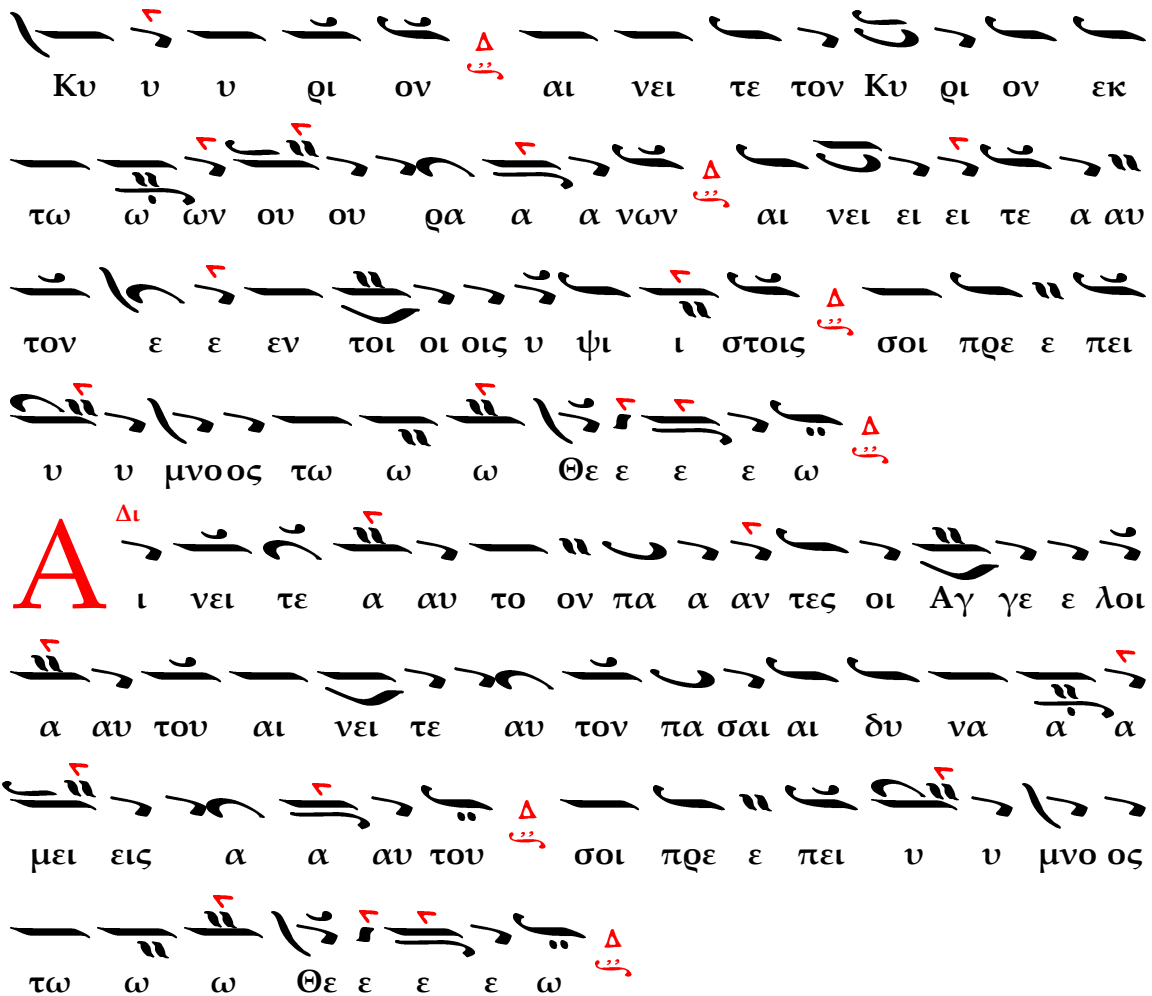
γει ει ει τε Τρι ι α δα σε βει ει ει ν Α

γι ι ι ι αν

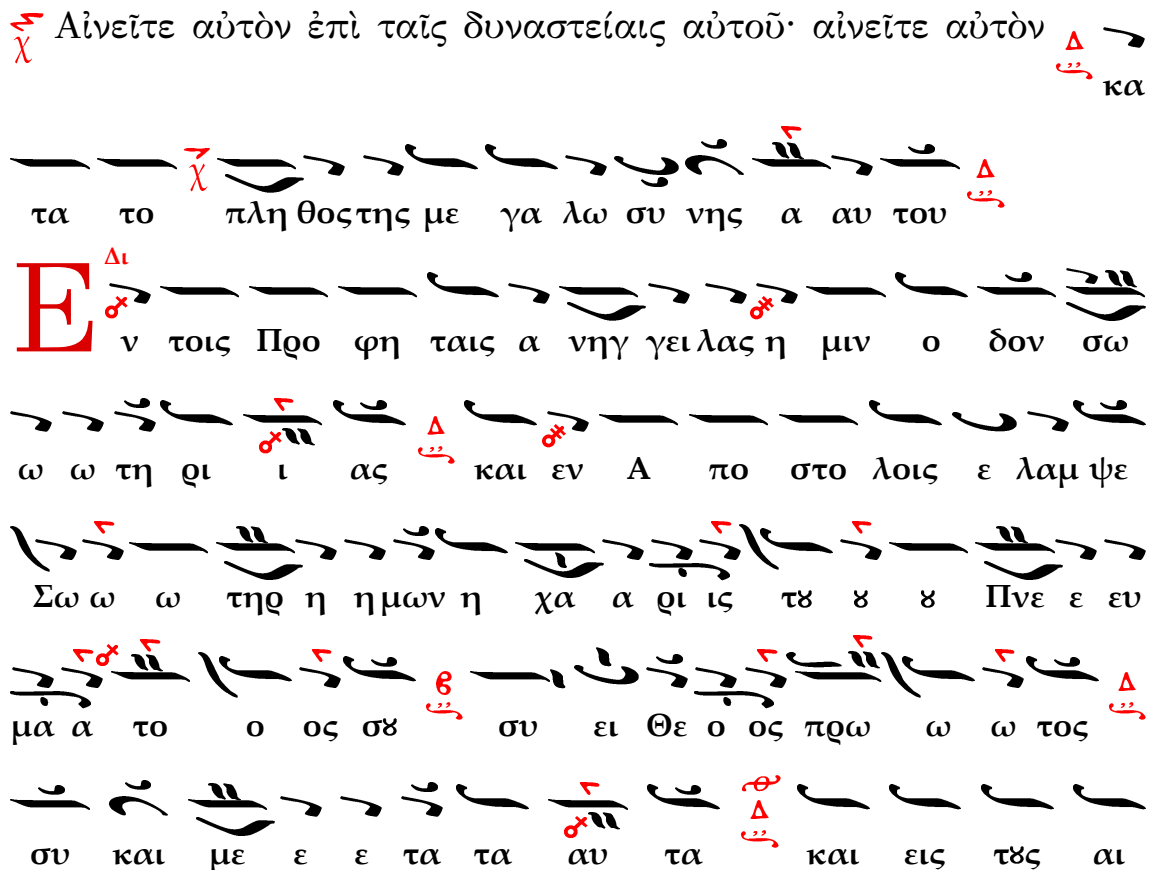
ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα
 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α'.

ω ω νας συ ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος

η η η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ

τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Εν τοῖς Προφηταῖς ἀνηγγείλας ἡμῖν ὁ δὸν σω

ω ω τη ρι ι ας και εν Α πο στο λοις ε λαμ ψε

Σω ω ω τηρ η ημων η χα α ρι ις τς ς ς Πνε ε ευ

μα α το ο ος σς συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος

συ και με ε ε τα τα αυ τα και εις τς αι

ω ω νας συ ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος

η η η η μων

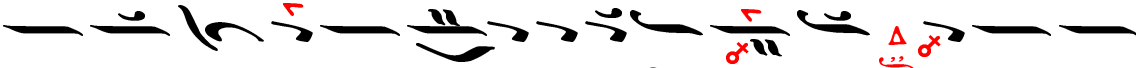
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Εν ταῖς αὐλαῖς σς υ μνησω ω σε τον σω τη η

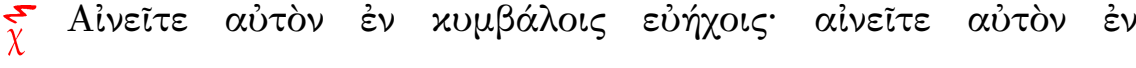
ρα α α τς κο ο σμς και κλι να ας γο ο ο νυ προ

σκυ νη η η η σω ω ω ω σς την α η η η ητ τη

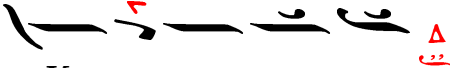

 το ον δυ υ υ να α α α μιν εν ε σπε ρα και

 πρω ι και αι αι με ε ε σημβρι ι α και εν παν

 τι ι και αι ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε

 Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σαπνο η αι νε σα α τω τον

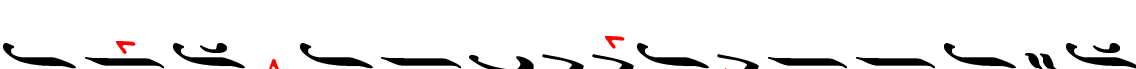

 Κυ υ υ ρι ον

 Ε ν ταις αυ λαις σθ δ δ Κυ ρι ι ε οι πι στοι το

 γο νυ υ της ψυ υ χης και τσ σω ματος υ υ υ πο κλι

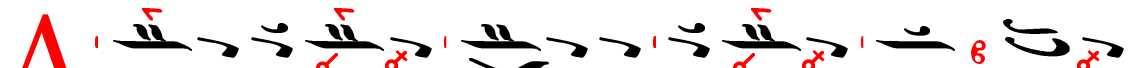
 ι να α α αν τες α νυ μνδ μεν σε τον α να ρ χο

 ο ον Πα τε ε ρα και τον συ να να ρ χο ον Υι υι

 ον και το συ να ι δι ι ον και πα να γι ι ι ον

 Πνε ευ μα το φω τι ι ι ζον και α γι α α ζον

 τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Ἦχος Νη ρ

 Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Γ^{Νη} λωσσαι πο τε συ νε χυ θησαν δια την τολ μα

αν τη ης πυρ γο ποι οι οι ι ι ι ι ας γλωσσαι

δε ε νυ υν ε ε σο φι ι ι σθη η η σαν

Νη δια την δο ξαν τη ης Θε ο γνω ω ω σι ι ι

ι ας ε κει ει κα τε ε δικα α σε Θε ε ος

τους α σε βεις τω πται αι αι σμα α α τι εν

τα αυ θα ε φω ω τι σε Χρι ι στος τους α α λι

εις τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι το τε κα τει

ειρ γα α α σθη η Η α φω νι ι ι α α προς τι

μω ω ω ρι ι ι ι αν αρ τι και νου ουρ γει ει ται

αι η συ υμ φω ω νι ι ι ι α προς σω τη ρι

Νη ι αντων ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ν
δλ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην ^νδλ

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^νδλ

Ἀσματικόν. ^χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δδλ A

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δδλ A γι ι ος A

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

ας ^νδλ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ^λδλ Γα ρ

E υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων ^νδλ

ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας ^Δq κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο A γι ον ^νδλ και

δι αυ των την οι κη με νην σα γη νε ευ σας ^Δq φι λαν

θρω πε ε δο ξα ^χ σοι οι οι οι ^νδλ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εγ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^γζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πθ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ

Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Ἦχος ^ΔΔι ς

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^ΔΣω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν. (ιη' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^ΔΣω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ
 πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιθ' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι
 σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον
 τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιὼν
 ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον
 τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. γ'. Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
 πιανάτω. (ιθ' 4)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον
 τας σοι αλ λη λθ ς ι α

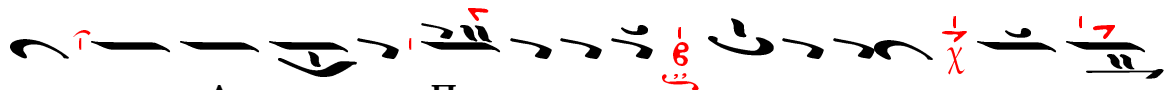
Στίχ. 8'. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν
 βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον
 τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
 θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός κ' (20).

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ' 2)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
 ο παν σο ο φθς τς α λι εις α να δει ει ξας
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον
 δι αυ των την οι κς με νην σα γη νε ευ σας
 θρω πε ε δο ξα σοι

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ' 3)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
 ο παν σο ο φθς τς α λι εις α να δει ει ξας
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον
 δι αυ των την οι κς με νην σα γη νε ευ σας
 θρω πε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ' 4)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
δι αυ των την οι κη με νην σα γη νε ευ σας φι λαν
θρω πε ε δο ξα σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-Θ

Υ ψω ω θη τι Κυ ρι ε εν τη δυ
να α μει σ α σο μεν και ψα λω μεν τας δυ να
στει ει ας σω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε
ε ε ε ε

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λω ι α

Ἦχος Γα ρ

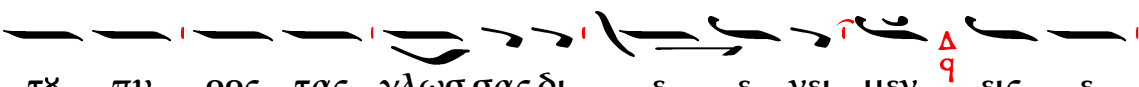
Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

 δι αυ των την οι κχ με νην σα γη νε ευ σας ^{Δ q} φι λαν

 θρω πε ε δο ξα ^δ σοι ^δ

Κοντάκιον

Ο
 τε κα τα βας τας γλωσσας συ νε ε χε ε ^{Δ q}

 δι ε με ρι ζεν Εθ νη ο ο Υ ψι στος ^δ ο τε

 τχ πυ ρος τας γλωσσας δι ε ε νει μεν ^{Δ q} εις ε

 νο τη τα παντας ε ε κα λε σε ^δ και συμ φω νος

 δο ξα ζο μεν το πα να α γι ον ^χ Πνε ευ μα α α

 α ^δ

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου·

Ἦχος ^Δ Πα ρ

Ο
 σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε ^δ

 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε ^δ Α

 λλη λχ ς ς ς ι ι ι ι α ^{π q} (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο
 σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^δ Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις

Ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

εις ρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε ρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ

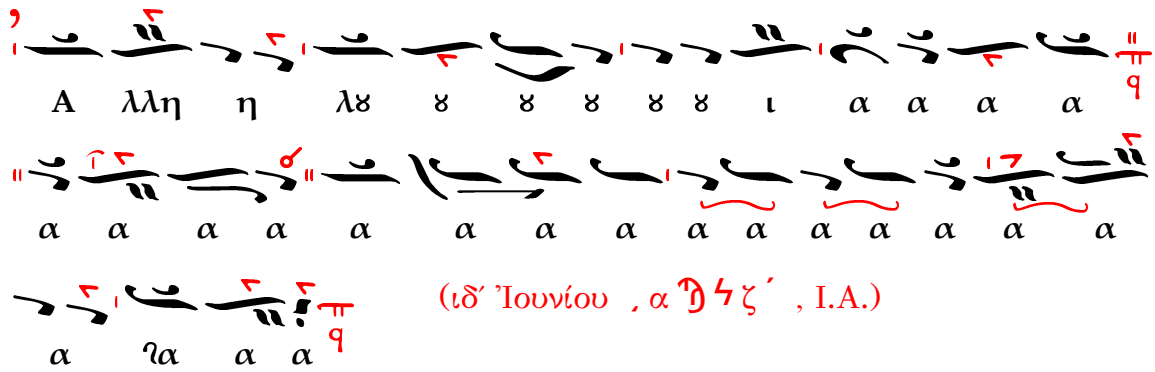
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ Πα
υ υ υ υ υ υ να α α α α α
γα α α α α α α γα α α α α α
α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι
ις

Ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι
εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
ε ε βα α α γα α α πτι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σθη τε ε
Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο χο ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ
υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ε ιε ε
ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λυ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ι ι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

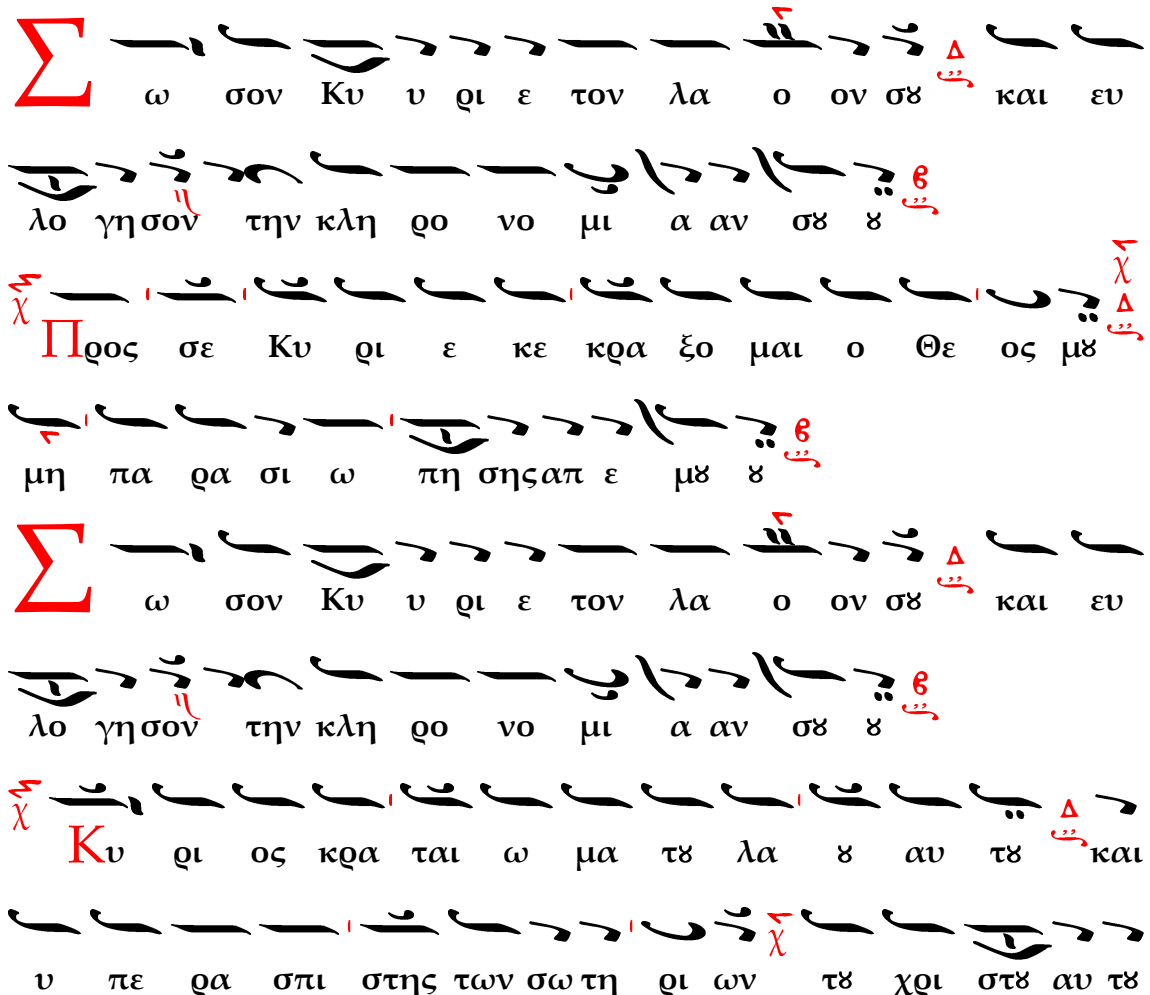
(Ψαλμὸς κζ').

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σ8 και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ8 8 8

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἐφ. ε' 8-19)

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· —ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· —δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχροὺν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἐγείρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ν').

Ἦχος Δι-Θ

Α λλη λ8 i i α A α λλη η λ8 8 8 8

i i i i α A α α αλ λη η λ8 8

8 8 8 8 8 i i α α α

Στίχ. α'. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

μη μα α μδ

Α λλη λδ ι̇ ι̇ α Α α λλη η λδ ς ς ς
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α αλ λη η λδ ς
ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α α α

Στίχ. β'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα
εὐθές

οι οis μδ

Α λλη λδ ι̇ ι̇ α Α α λλη η λδ ς ς ς
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α αλ λη η λδ ς
ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α α α

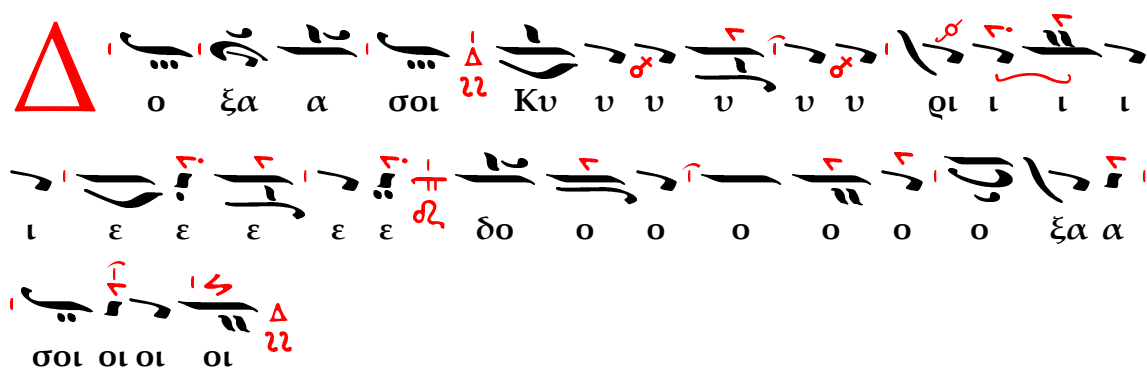
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιη' 10-20).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν
τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ
παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν
δοκεῖ; ἔάν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν
ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς
ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐάν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς
μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν

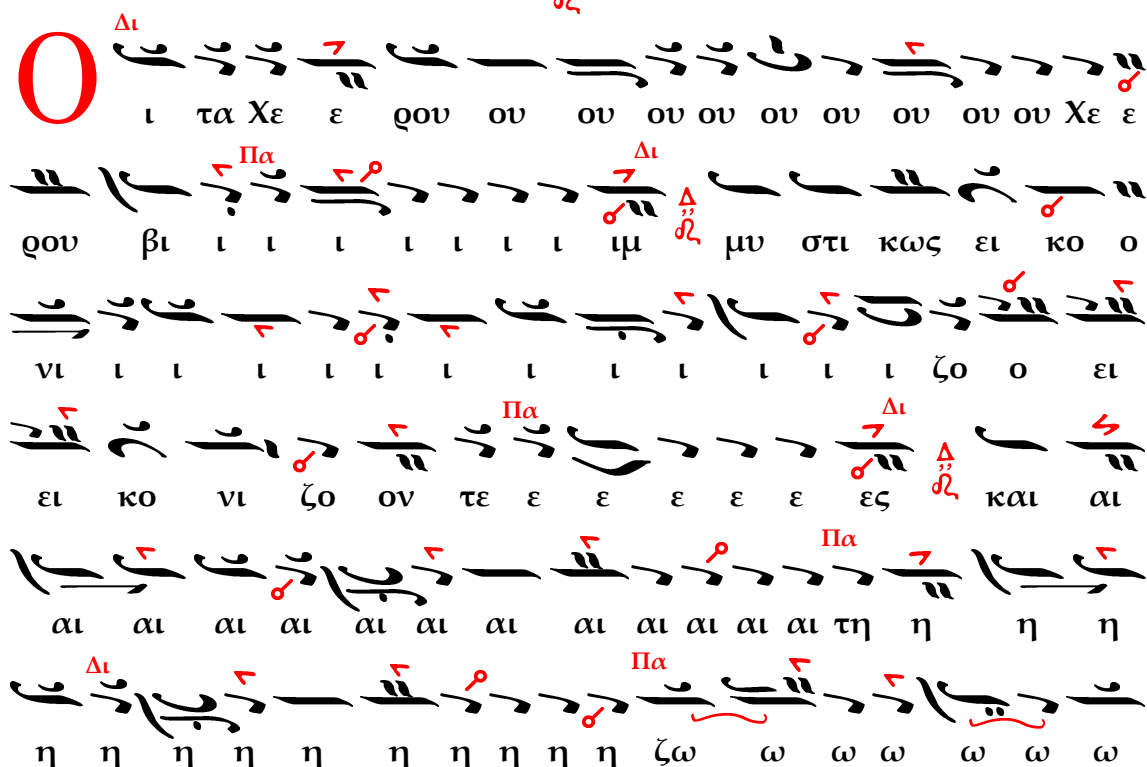
τούτων. Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἐλέγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

ᾠδὴ Ἰ. Δι.

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Ἰ. Δι.

41

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος **λτος** Βου **ς**

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σο ον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχϝ Κυ ρι ε

Π α ρα α σχϝ Κυ ρι ι ε ε

Π α ρα α σχϝ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ι ι ε

δόξης κρίναι ζώντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

6
7x

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως
6
7x

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ι ον

Α ξι ον και δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα

βα ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δοξης σθ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

ω σαν να ο εν τοι οις υ ψι ι στοις

Α μην Α μη η η η η η ην

Σ ε υ υ μνσ ς ς μεν σε ε Ευ λο γσ ς

μεν σοι ευ χα ρι στει μεν Κυ υ ρι ι ι ε και

 δε ο με θα α σθ ο Θε ος η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
 Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' Κανόνος.
 Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Βου ς

Χ αι αι αι αι ροι οι οι οισ α να α α ασ

 σα α α α μη τρο ο πα α αρ

[θε νο ον κλε ε ε ε ε ε ο ος]

[θε νον κλε ε ε ο ος]

α α α πα α αν γα αρ ε ευ δι ι νη η

 η το ο οον ε ε ευ

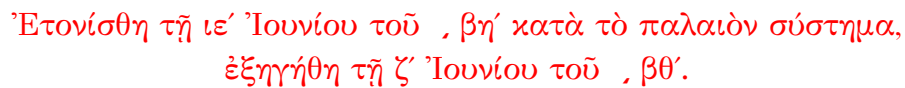
[λα λο ον στο ο ο ο ο ο ο ο μα α α]

[λα λον στο ο ο μα α]

ρη τρε ε ε ε ε ε ευ ον ς ς σθε ε νει

σε ε ε με ε ελ πειν α α ξι ι ι ι ι ι

ι ω ως ι ι λι γγι ι α α α α

Ἐκ τοῦ Μουσικοῦ Πανδέκτη.

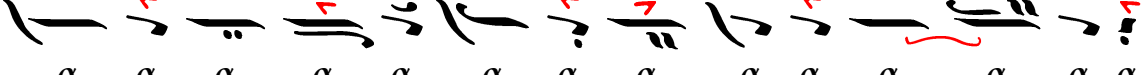
$$\frac{q}{u} - \epsilon'$$

α α α α α α ςα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

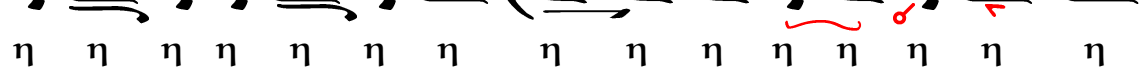
α α α α α α α α α α α α α α

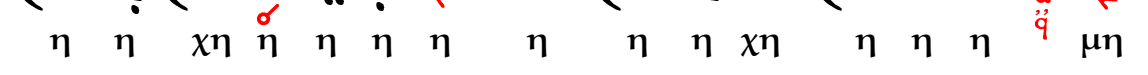
ςα α α α α M γι ι ι ι ι ι α α α α

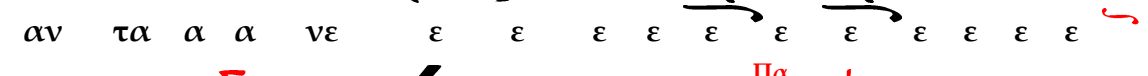
γι ι ο ο ο ον μη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

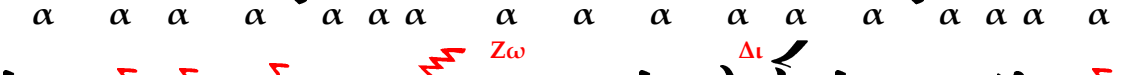
η η χη η η η η η η η χη η η η μη

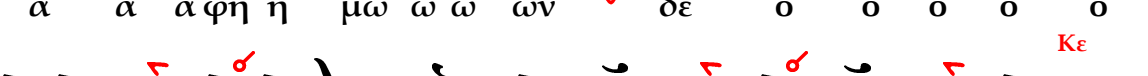
αν τα α α νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε λη η η η ης α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α αφη η μω ω ω ων δε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο με ε ε δε ε ο ο με θα α α

φι λα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α φι

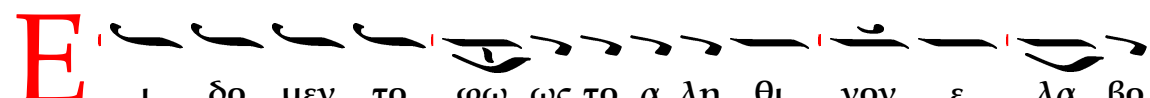
 λα α α ανθρω ω πε ε ε ε Αλ λη λου ου ου

 ι ι ι α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-Θ

 Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 8 ν

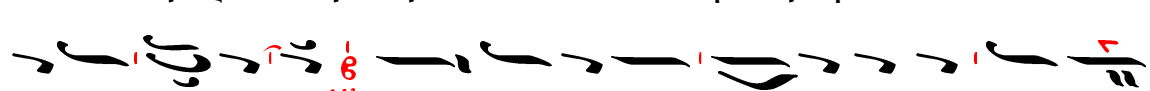

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

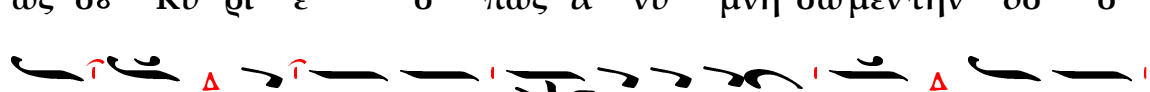
Ἦχος Δι-Θ

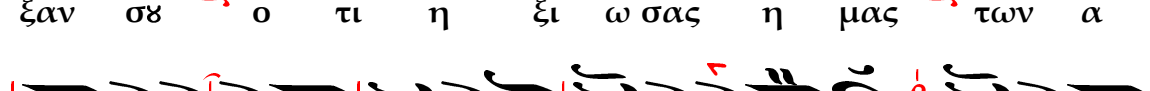
 Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

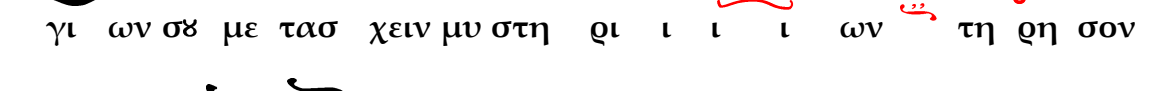
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

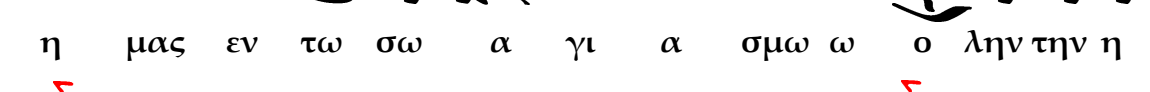
 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α

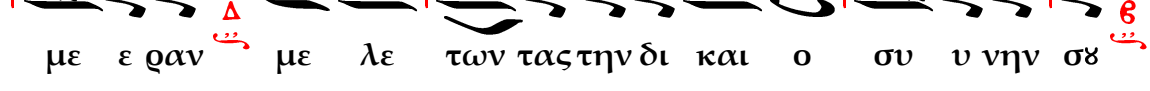
 γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8

 Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη

λϝ ἰ ᾠ α α α

ᾠχος Δι

Ε ἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϝ νυν και ε ως

τϝ αι ω ω νο ο ος